

Tidsrum aldeles falde bort. Thi det vil dog blive bitterligt, og en absolut Nødvendighed for Regeringen, at drage Omsorg for, at Alle, der boe og bygge i vort Fædreland, blive eens behandlede; men det blive de dog ikke i dette Sieblif. De forskjellige Religionssecter ere jo fritagne for de forskjellige kunstige, om jeg saa maa kalde det, Baand, der dog virkelig maae siges at være forældede, saa at det foreskommer mig underligt, at der kan være Tvivl om, hvorvidt Dispensation kan gives. Naar et saadant Tilfælde ikke er indtraadt, skriver det sig vistnok fra den almindelige danske Godtroenhed, idet vi have Tillid til det og det. I mange Henseender og i de fleste Tilfælde kan det være godt, men i mange andre Tilfælde ogsaa skadeligt, naar Strømmen følger med. Jeg ønsker derfor, at hvad den høitærede Minister har sagt, ikke her skal staae uimodfagt, uden at det ved Siden af paavises, at alle de forskjellige Religionssecter udenfor den Kirke, vi bekkende os til, ere fritagne for Vaccinationsforpligtelsen, og at det for mig stiller sig temmelig forunderligt, at man ikke vil gaae ind paa at gjøre en Forandring heri. Det kan jo i enkelte Tilfælde paalægges Folk, navnlig naar de skulle gistes, og jeg har saaledes nylig i et Blad læst en kunstig Historie om, at et Par Folk, der vilde gifte sig sammen, reisste hertil for at forskaaes for andre Formaliteter; men førend de kunde blive gifte, maatte de først lade sig vaccinere.

Dahl: Er der ikke forhen blevet givet Dispensation fra Lovgivningen om Forpligtelse til at lade sine Børn vaccinere, saa forekommer det mig, at Regeringen heller ikke nu kan være berettiget til at give en saadan Dispensation; det forekommer mig aldeles klart ifølge Grundlovens § 32, at hvis Regeringen vilde give en saadan Dispensation, naar den tidligere ikke har gjort det, vilde det være en Overtrædelse af Grundloven. Skulde Regeringen have Ret dertil, maatte, synes mig, et saadant Tilfælde ordnes ved Lov.

Orsted: Jeg skal dog gjøre den Bemærkning, at det ikke er mig bekkendt, at Dispensation fra Vaccinationen nogenstunde er ansøgt, og Dispensation i Dispensionsform, begrundet paa Vedkommendes Uvillie mod Vaccina-

tionen, synes mig kan paa ingen Maade tilstedes; thi saa maatte den tilstaaes alle dem, der begjærede den, hvilket vilde være det samme som at ophæve Forpligtelsen til Vaccinationen. Derimod er det muligt, skjøndt jeg ei erindrer det, at det er blevet oplyst om En eller Anden, at Vaccinationen paa Grund af hans Legemstilstand kunde have betænkelige Følger for ham, og i et saadant Tilfælde troer jeg, at vedkommende Regeringsmyndighed ikke i Dispensionsform, men som en Foranstaltning, tagen i et ganske enkelt Tilfælde, kunde bevilge Vaccinationens Udsættelse for denne Person, og efter en vis Tids Forløb maatte det saa undersøges, om Tilstanden endnu var en saadan, at Vaccinationens Anbringelse kunde være farlig. Hvad det angaaer, at fremmede Religionsbekjendere skulde være fritagne for Vaccinationen, da er det en fuldkommen Misforstaaelse. Saavel naar saadanne Børn komme i de Skoler, hvori efter Vaccinationsanordningen Vaccination behøves, som og, naar t. Ex. Zøderne skulle aflægge det Religionsløfte og underkaste sig den Religionsprøve, der hos dem træder istedetfor Confirmationen, maae de være vaccinerede. Ligeledes er Vaccinationen fornøden med Hensyn til Ægtekab; kort sagt, den hele Lovgivning om Vaccinationen er ligesaa anvendelig paa fremmede Religionsbekjendere som paa dem, der bekkende sig til Landets Religion.

S. Sørensen: Jeg vil tillade mig at anføre et Exempel paa, at Begrebet om Frihed og Tvang i denne Sag er meget forskjelligt til de forskjellige Tider. I de første Aaringer efterat Vaccinationen var indført her i Danmark, afgav den daværende kongelige Vaccinationscommission hvert Aar sin Betænkning over Sagen, og i disse forskjellige Betænkninger, som jeg har gjennemlæst, seer jeg stadigen Vaccinationen anbefalet og omtalt med stor Anerkjendelse. Den siger saaledes, „at Vaccinationen med Sikkerhed befrier Mennesket for Børnekoppernes Smitte for Fremtiden“, og fremhæver en Deel andre Fordele med Hensyn til denne Foranstaltning; men ved Siden deraf gjentager den samme kongelige Commission dog hvert Aar, at den ikke finder det tilraadeligt, at Hans Maje-